

Öppet brev.

Hej.

Jag och min hustru har i dag återvänt hem från sjukhuset i Uppsala där vår son vårdas för sina skador i "IED-olyckan" i onsdags. Det var minst sagt en traumatisk upplevelse att få meddelandet att vår som hade varit med i denna "olycka". När nu vår son ser ut att vara på bättringsvägen vill jag bara skriva några rader som jag gärna ser delges journalister, andra anhöriga, soldater och personal i alla delar av vår försvarsmakt.

Först av allt vill jag skänka en tanke till den tolk som tragiskt omkom och hans familj. I andra hand känner jag oerhört starkt för de soldater som ännu inte har återhämtat sig på det sätt vår son har gjort och deras anhöriga! I tredje hand en tanke till er som tjänstgör i dag där nere och till er som är på väg ner för att hjälpa det Afghanska folket.

Min och min frus bild av hur allt har skötts är väldigt positiv, i dag. Det engagemang vi sett från ALLA inblandade har varit helt fantastiskt! Den hjälp, det stöd och den organisation som gjort det möjligt att vi kunde möta vår son så snabbt är beundransvärd.

Med den kunskap jag har idag kan jag bara säga att den fokusering som är på det som möjligen kan ses som dåligt eller negativ är djupt orättvist för alla inblandade. Jo visst, man ska dra slutsatser och göra erfarenheter av detta så att det kan bli ännu bättre, men man måste även se det positiva så att man kan bibehålla detta!

De soldater och sjukvårds personal som var med vid själva sprängningen, tyskar som försökte undsätta och blev beskjutna, amerikanerna (helikoptrarna) som bara drog iväg för att bistå fast dom kanske inte ens var "klara" för detta, sjukhuspersonalen i Marmal, gjorde, som jag ser det, en helt fantastisk insats! Även sjukhusets personal i Uppsala har varit super! Det känns mycket bra att veta att när jag, vi, dom... som sänds ut i olika "hjälpaktioner" runt om i världen kan få en sådan backup i en situation av liknande eller (gud förbjude) än värre omständigheter, kan räkna med en sådan professionell uppbackning..... ja då känner i vart fall jag mig trygg! Tack, tack och tack alla som jag har fått träffa dessa hemska timmar! Jag nämner inga namn men ni känner nog själva att jag menar just er, OCH er som jag tidigare nämnt som inte har en aning om vem jag är men som också är delaktiga i Afghanistan eller på andra platser på vår jord.

Tacksam och stolt far och mor.